

Nummer 16

15. August 1910

59. Aargang

Tale af Apostel Rudger Clawson

ved April Konferencen i Salt Lake City den 4. April 1910.

Eksempler paa enorm Rigdom og Overdaadighed. — Frelserens Eksempel paa Ringeagt for jordisk Rigdom. — Sand Ulykkelighed tilbejbringes ved andre Midler end Rigdom.

Præsident Smith udtalte i Gaar, at naar han fremstillede sig selv for en stor Forsamling som denne, fyldtes han med en hellig Udfrygt; jeg føler noget Lignende i Dag, og dersom jeg denne Morgen skal blive istand til at sige Noget, som kan blive til Gavn og Opbyggelse, da maa det ske ved den Helligaands Hjælp. Jeg citerer fra Salomons Ordsprog 23. Kap. 4.—5. Vers: „Anstreng dig ikke for at blive rig, brug ej din Forstand dertil.

Skulde du lade dine Dine flyve efter det, da det ikke er der? thi det skal gjøre sig Binger som en Orn, der flyver mod Himmelen.“

Vigesaa i 30. Kap. 7.—9. Vers: „Om tvende Ting har jeg bedet dig, nægt mig dem ej, før jeg dør.

Lad Forsængelighed og Løgnens Ord være langt fra mig; giv mig ikke Armod eller Rigdom, men tildel mig mit beskaffede Brød;

At jeg ikke, naar jeg mættes, skulde fornægte dig og sige: Hvo er Herren? eller naar jeg bliver fattig, skulde stjæle og forgribe mig paa min Guds Navn“.

Disse Ord og denne Bøn af den vise Mand fortjene vor dybeste Estertanke. Hvor smukt, hvor taknemmeligt og hvor passende! Han bad

ikke om Rigdom af Frygt for, at han skulde forglemme Gud; men har bad om at sfaanes for Fattigdom, for at han ved at pines af Mangel ikke skulde fristes til at forgribe sig og styrtes i Overtrædelse. Han bad kun om netop det, der kunde afhjælpe hans rimelige Fornødenheder; dermed vilde han være tilfreds.

Brødre og Søstre! Vor Tid higer efter Rigdom, efter at blive rig og at blive det hurtigt. Utallige Maader og Spekulationer gaa ud paa dette, og mange Mennesker, som spekulere galt, styrte ofte derved ned i finansiell Ruin.

Ved Begyndelsen af det 19. Aarhundrede var der meget Faa i Amerika, som kunde kaldes rige. Derjom en Mand ejede en Million Dollars, vare Alles Øjne rettede mod ham; det ansaas for at være en uhyre Kapital, hvorimod en Million nu anses for at være en meget almindelig Formue, og en Mand, som er Ejer af en saadan Sum, er ikke Gjenstand for nogen særlig Opmærksomhed. Uhyre Rigdomme ere blevne tilvejebragte og ophobede i de Forenede Stater i det sidste Aarhundrede; Henry Clewes, en Wall Street Bankør og en fremragende Autoritet paa det finansielle Omraade, har forsynet os med en Fortegnelse over nogle af de rigeste Mænd som følger: John D. Rockefeller 500 Mill. Dollars, Andrew Carnegie 250 Mill. (dette har han tilovers efter at have bortgivet 115 Mill.), Wm. Waldorf Astor 200 Mill., John Jacob Astor 175 Mill., Gould Familien 150 Mill., Marshall Field 100 Mill., Blairs Dødsbo 100 Mill., W. A. Vanderbilt 80 Mill., Mrs. Russell Sage 80 Mill., D. D. Mills 75 Mill., Wm. Rockefeller 75 Mill., J. P. Morgan 60 Mill., James F. Hill 60 Mill., Henry H. Rogers 50 Mill., Henry Shipp 45 Mill., Jacob D. Archibald 40 Mill., Henry M. Flagler 40 Mill., James B. Haggin 40 Mill., James Henry Smith 35 Mill., Wm. H. Tilford 20 Mill., James Stillman 15 Mill. (tænt: kun 15 Mill.), George F. Baker 15 Mill.

Dette udgjør en Totalsum af 2 Billioner 205 Millioner Dollars, fordelt paa 22 Individer. Mr. Clewes indrømmer, at denne Liste maaste er ufuldstændig; men den giver dog Navnene paa de rigeste Mænd i Landet. Stands et Øjeblik, Brødre og Søstre, og overvej, hvilket stort Ansvar der hviler paa de Mænd, som eje disse fabelagtige Rigdomme. Vi forstaa ikke, at de kunne finde Tid til kun for et Øjeblik at beskæftige sig med Religion eller til at vise Opmærksomhed mod deres Familier; deres Tid maa synes fuldstændig optaget af at se efter og bestyre deres Millioner af Dollars.

Jeg siger i Forbindelse hermed, at Rigdom leder til Overdaadighed og Daarstaber af værste Slags. Saaledes læste jeg forleden om en Rettergang, hvor en rig Kvinde søgte Skilsmisse fra sin rige Husbond, og for at yde sin Advokat saa meget som muligt Materiale til at sikre hende en stor aarlig Alimention gav hun Retten en detailleret Liste

over hendes aarlige Udgifter alene til Klæder, og disse udgjorde en Sum af 40,000 Dollars; da jeg tror, det vil interessere eder at høre, hvortil denne Sum anvendtes, ser Fortegnelsen saaledes ud: 12 Morgenkjoler, der kostede fra 50 til 100 Dollars Stykket (der fandtes nogle, som med kostbare Kniplingsbesætninger kostede op til 800 Dollars); 15 Modtagelsesdragter fra 250 til 350 Dollars for hver; 24 Promenade- dragter fra 100 til 200 hver; 6 Kjoler til Brug i Huset 350 Dollars Stykket; 6 Frisørkjoler fra 50 til 175 Dollars; 6 andre Kostumer fra 90 til 150 Dollars; 4 Ridedragter 150 Dollars Stykket; 20 Jagt- kostumer 50 Dollars Stykket. Hertil kommer saa Peltzvarer til en Værdi af 1,350 Dollars. Og dette var jo endda kun en Del af Beklædningen for et Aar.

Nu spørger jeg eder, om I ikke tro, at mindst 100 Kvinder kunde blive klædte respektabelt, ja elegant, for en lignende Sum, som denne Kone brugte til sin egen Person alene i et Aar? Derfor faar det Udseende af at være en baade taabelig og ekstravagant Udgift. Og for at tilfredsstille hendes Fordringer maatte Manden betale hende store Summer i Alimentation. Men naar Talen er om Rigdom, bør vi som i alle andre Ting se hen til vor Frelser som vort store Exempel, og vi kunne vel domme efter, hvad han i den hellige Skrift ved en vis Lejlighed har sagt til sine Disciple angaaende Rigdom, da han, som var Livets Herre, Verdens Gjenløser og den levende Guds Søn, udbrød: „Rævene have Huler, og Himmelens Fugle have Reder, men Menne- stenes Søn har ikke det, hvortil han kan hælde sit Hoved.“ Han syntes at skjænte Rigdom meget lidt Opmærksomhed. Thi da Djævelen fristede ham, tog han ham med sig op paa et saare højt Bjerg, hvorfra han viste ham alle Verdens Riger og deres Herligheder, idet han sagde: „Alle disse Ting vil jeg give dig, dersom du vil falde ned og tilbede mig.“ Men Jesus svarede ham blot: „Vig bag mig, Satan! for det er skrevet, at du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.“ I ville erin- dre, at da en ung Mand blandt Jøderne ved en anden Lejlighed spurgte Frelseren, hvad han skulde gjøre for at arve evigt Liv, bad Frelseren ham at holde Budene; Manden sagde, at alt det havde han gjort fra Ungdommen af, men Frelseren svarede: „Vil du være fuldkommen, da gik hen, sælg alt det, du har, og giv Fattige det, og du skal have et Livgældsbevis i Himmelen; og kom og følg mig.“ Betænk, at den unge Mand havde holdt de store Bud ligesaa sin Ungdom, og dog fattedes der ham en eneste Ting, som, hvis han kunde udføre den, vilde sikre ham evigt Liv. Denne Ting var: „Sælg alt det, du har, og giv Fat- tige det, og kom og følg mig.“ Dette berørte den unge Mand saa dybt, at han gik bedrøvet bort; thi han havde meget Guds. Jesus vendte sig til sine Disciple og sagde: „Sandelig siger jeg eder, at en Rig kommer vanskelig ind i Himmeriges Rige.“ Men Peter fortalte ham: „Se, Herre,

vi have forladt Alt og fulgt dig; hvad skulle vi da have?" Men Jesus sagde til ham: „Dg hver, som har forladt Hus eller Brødre eller Søstre eller Fader eller Moder eller Hustru eller Børn eller Agre for mit Navns Skyld, skal faa hundrede Fold igjen, og arve det evige Liv.“ Hvor træffende vare ikke Frelserens Ord, da han sagde: „Samler eder ikke Viggendefæ paa Jorden, hvor Møl og Røst kan fortære, og hvor Tyve igjennembryde og stjæle, men samler Viggendefæ i Himmelen, hvor hverken Møl, ej heller Røst fordærver, og hvor Tyve ikke igjennembryde, ej heller stjæle. Thi hvor eders Viggendefæ er, der vil og eders Hjerte være.“ At samle Rigdomme er ikke alene omtalt paa mange Steder af Fortidens Skribenter og af Frelseren i hans Tid, men Gud har i vor Tid talet tydeligt og omstændeligt derom til sin Tjener Joseph Smith og tilskriver altsaa dette stor Betydning. I Lærdømmens og Pagtens Bogs 38. Kap. 39. Vers læse vi: „Dg dersom I søge den Rigdom, som det er Faderens Villie at give eder, skulle I blive det rigeste af alle Folk; thi I skulle faa Evighedens Rigdomme, og det maa ubetinget saa være, at paa mig beror det at give Jordens Rigdomme; men vogter eder for Stolthed, at I ikke skulle blive som Nephiterne fordem.“

Hvorledes vare Nephiterne fordem? Vi læse, at de tiltog i Rigdom, bleve stolte og overmodige, gif med stive Hals og forestillede sig, at de vare bedre end deres fattige Brødre og Søstre, fordi de kunde gaa i kostbare Klæder. Dette var en Synd i Guds Øjne. Ved en anden Lejlighed gjentog Herren Wismandens Ord, naar han siger: „Søg ikke Rigdom, men søg Wisdom, og Guds skjulte Ting skulle udfoldes til eder. Derved skulle I vorde rige, for den, der arver evigt Liv, er rig.“

Brødre og Søstre! Hylig afdøde Præsident John R. Winder er en rig Mand; thi han vil arve evigt Liv. Han stred den gode Strid og bevarede Troen og har sikkerlig vundet en Krone i Guds Rige. Nu have vi paa den ene Side Evighedens Rigdomme og paa den anden Jordens. Hvilke af dem ville I vælge? Dersom I vælge Evighedens Viggendefæ, da vil alt det øvrige ogsaa gives eder; vælge I derimod Jordens, kunne I risikere at miste alt det øvrige, ja endogsaa Jordens Rigdomme. Der findes adskillige Sidste-Dages Hellige i Dag, som ere rige, og Andre, som blive det; men de erholde ikke deres Lykkelighed ved Rigdom. Der er fem Kilder, hvorfra Tilfredshed flyder til de Hellige, og over hvilke Rigdom og dens Magt ingen Indflydelse har. Den første er at være i Besiddelse af Jesu Kristi Evangelium; den anden er at betragte Evangeliets aandelige Gaver; den tredje er vore Begavelser i Herrens Hus, hvor Gæstfærdighed for Tid og Evighed er aabenbaret; den fjerde er Evangeliets Forkyndelse til en falden Verden og dets frelsende Kraft til Wienestflægtens Gavn og Gjenoprejsning, og den femte er at afhjælpe den Fattiges og Videndes Fornødenheder. Disse Ting skabe ren og ublandt

Glæde og Tilfredshed til alle Sidste-Dags Hellige. Lad os derfor søge alvorligt efter disse Ting.

Maa Gud velsigne sit Folk! Maa han give dem Held og Fremgang! Maa Himlens og Jordens Velsignelser stjaekes dem og Visdom og Forstand til at anvende dem paa den rette Maade: at opbygge hans Kirke og Rige. At Himlens Gud vil velsigne sin Profet og sit Folk er min Bøn i Jesu Navn. Amen.

Fra den svenske Folkekirke.

Vi gjengive efter et af Kjøbenhavns Dagblade nedenstaaende Artikel, der formentlig vil være af betydelig Interesse for „Stjernen“s Læsere:

„Den moderne Bibelforskning har i mange Lande øvet en betydelig Indflydelse paa det kirkelige Liv. Rundt om have frifundede Professorer og Præster følt det som en Pligt at gaa i Spidsen for et Oplysningsarbejde paa dette Felt, hvor Traditioner og Vaner have stærkest Magt.

Nylig er der i Sverig holdt et Møde, som var sammenkaldt af den nye Retnings Theologer og Præster. Henvend 500 deltog og, hvad der er overraskende og glædeligt: det viste sig, at Majoriteten af Deltagerne stod paa Kritikens Side og hævdede Nødvendigheden af kirkelige Reforme. Og det var ikke ligegyldige Pillerier, man forhandlede. Det var ganske afgørende Spørgsmaal, der laa for. Det blev f. Ex. fra Kritikens Side fremført, at man maatte stjelne mellem den historiske Person, Menneftet Jesus, og den af Troen skabte guddommelige Kristusstikkelse.

Der var ved Mødet ældre Præster, der stode paa den ny Retnings Side. Men der var naturligvis ogsaa Ortodoge, som udtalte sig mod ny Theologi. De mente blandt andet, at Lægsolket endnu ikke var modent til en Forkyndelse, der vilde reformere Kristendommen efter Videnskabens og den moderne Verdensanskuelses Krav.

Denne Betragtning er meget forstaaelig. Kirken, der i Aarhundreder har haft store Dele af Folket i Tale, og som paa den Maade har øvet en Indflydelse paa Befolkningens Tankegang som ingen anden Institution, har — som Helhed — altid og i alle Lande staaet i Modsetningsforhold til det videnskabelige Oplysningsarbejde. Fremskridtet er altid vundet i Kamp mod Kirken, der gjorde Fordring paa at være Indehaver af Sandheden.

De nye Retninger i de protestantiske Lande bryde hermed og indrømme, at Religionens Fremtid beror paa dens Tilpasningsævnne. Det er ikke Kulturen og Videnskaben, der skal omdannes efter Religionens Behov, men omvendt. Der er altsaa ikke længer nogen aabenbaret Religion.

Man vil forstaa, at det vil blive vanskeligt at faa Kirken og Vægfolket med herover. Kirken har for ofte undladt at gribe Chancen for at komme med i Oplysningsarbejdet og har vænnet sine Tilhængere til at betragte Videnskaben med Mistænksomhed. Men naturligvis — sent er bedre end aldrig. Og det skulde vore egne unge Theologer tænke lidt paa. En fortsat afvisende Holdning overfor Bibelkritikens uomstødeligste Resultater betyder enten Uvidenhed eller Uærlighed. Og det vil ikke være til Gavn for Kirken selv, om et vigtigt kulturelt Fremskridt atter skal vindes under dens Modstand.

Det kan siges, at den liberale Kristendomsopfattelse er et ulogisk og inkonsekvent Kompromis. Og det er rigtigt. Men Ingen kan overse, at dens Mænd øve et betydningsfuldt og frigjørende Oplysningsarbejde.

Og derfor er det glædeligt at se, at Sverigs unge Præster fylke sig saa tæt om den nye kritiske Theologi."

Denne Artikel er Produktet af en klar Hjerne, der har sat sig temmelig grundigt ind i Situationen, som den foreligger i Dag. Kirkens Brøstfældighed og Skavanker ere Skyld i, at det System, som kaldes Religion, og som er Kirkens Sjæl og Liv, mere synes at ligne en udgaaet Vulkan end en aktuel og stabende Livskraft, der samler om sig og udvides. Er virkelig Folketirken i Sverige og i de øvrige protestantiske Lande ikke mere brugbar? Har den fulbendt sin Mission? Kan den ikke længer holde Skridt med Oplysningens Triumfer? Staa virkelig Videnskab og sand Tro paa Gud i Modstrid med hinanden? — Hvis det er den sande Kirke, er det jo lovet, at Hælvedes Porte ikke skulle faa Overhaand over den.

Vore Modstandere have givet os haarde Navne, fordi vi i vor 8. Trosafartikel sige:

„Vi tro, at Biblens Indhold er Guds Ord, for saa vidt som det er rigtigt oversat; vi tro ogsaa, at Mormons Bog's Indhold er Guds Ord.“

Paa Grund af denne Bekjendelse ere vi blevne stemplede som Rjætere og bestyldte for at ringeagte Guds Ord eller den hellige Skrift. Hvad sige nu vore Anklagere paa dette Omraade, efterat vi i de senere Aar have faaet adskillige nye Oversættelser, der ere godkjendte af den lærde Verdens dygtigste Sprogmand? Selv her i Danmark er Biblen udkommen i flere Udgaver, som alle kaldes forbedrede, og hvor Texten flere Steder betydelig forandrer den Opfattelse, der tidligere gjaldt for

at være den rette. Giver dette ikke Joseph Smiths 8. Troartikkel fuld Berettigelse?

Men „Mormonismen“ er ogsaa en dyb og bred Religion, som netop harmonerer med sand Videnskab, baade vedrørende den synlige og den usynlige Verden. Det er mere end 80 Aar siden, at Joseph Smith erklærede, at det var en stor Fejltagelse at tro, at Gud skabte Verden af Intet, og at han gjorde det i 6 af vore almindelige Dage. Han paa-
stod, at Elementerne vare evige, og at der ingen Tomhed kjendtes i det hele mægtige Verdensrum; at Skabelsestiden ikke bestod af 6 Gauge 24 Timer, men af 6 Perioder eller Tidsaffnit. Den Gang, da han vovede at fremkomme med disse nye Lærdomme, som han sagde, at Gud havde aabenbaret til ham og derfor ikke vare hans egen Visdom, vakte det en vild og rasende Modstand fra Gejstligheden, som i de Dage syntes at raade ogsaa over Videnskabsmænd. Og det har nu taget disse mange Aar, før Videnskabsmændene have konstateret Rigtigheden af det, som den ulærde Yngling sagde angaaende et saa lidt kjendt, men vigtigt Emne. Angaaende Jordens Alder kommer nu Professor Clark ved Smithsonian Institut og siger, at den er mellem 55 og 70 Millioner Aar. Lord Kelvin sagde i 1867, at den var mellem 20 til 40 Millioner Aar, medens Clarence King og Carl Barus i 1893 sagde, at de vare komne til den Overbevisning, at Jorden var mindst 24 Millioner Aar. Lad nu dette være, som det vil; intet Menneske kan uden Aabenbaring fra Gud bestemme Jordens Alder; men førnævnte eminente Videnskabsmænd ere alle enige om, at Folketjerkens Paastand om dens Alder er langt fra Virkeligheden, og derved give de Mormonismen Ret i det Punkt. Mormonismen har endnu ikke set sig nødsaget til at indlade sig paa et ulogisk og inkonsekvent Kompromis med nogen rationel Videnskab hverken vedrørende Himmell eller Jord, og den vil heller aldrig stille sig i Opposition til Oplysningsarbejdet Fremskridt i Verden, men altid løfte Lysets og den sande Udviklings Fane for alle Slægter, Stammer, Tungemaal og Folk.

Tankeſprog.

Aldrig fortviule, aldrig forſage,
Efter de tunge, de mørkeſte Dage
Stiger dog Morgen en Gang.
Se, den er kommen: Sol er oprunden,
Frihedens Fugle alt ſidde i Lund,
Synge ſin frejdige Sang.

Mandag den 15. August 1910.

En glædelig Tid for de Hellige i Skandinavien.

I sidste Nr. af „Stjernen“ lovede vi at give en mere udførlig Beskrivelse over Præs. Joseph F. Smiths Besøg iblandt os, hvilket vi herved opfyldte.

Som meddelt afsejlede Selskabet herfra Torisdag Middag den 28. Juli. Begunstiget af det høidigste Vejr fattes Stævnen mod gamle Norge, og Kristiania naaedes den følgende Morgen Kl. 6. Her modtoges Selskabet af Præsident P. C. Rasmussen, omrejsende VEdste Anton J. D. Sørensen tilligemed andre VEdster og en Del af de Hellige og besøgte faa mange af Byens Seværdigheder, som Tiden tillod, hvorefter et udmærket Møde blev afholdt i Konferencens smukke Sal; her glædede Præs. Smith Tilhørerne ved sine impresive Bemærkninger; han opmuntrede til at følge den trange Vej og alvorligt at efterfølge Frelserens Ord og Exempel. Dernæst talede Søster Smith og bar sit Vidnesbyrd om, at Gud havde oprettet sin Kirke paa Jorden, og at vi vare hans retmæssige Disciple, hvis vi leve som Hellige. Biskop Nibley og Hustru samt Frank R. Smith talede ogsaa til Forsamlingen. Talerne overfattes af Præs. Andrew Jensen og VEdste Anton J. D. Sørensen.

Efter Mødets Slutning fik Enhver Lejlighed til at trykke Præs. Smiths Haand, og han havde et Smil og et »God bless you« (Gud velsigne Dem) til dem alle.

Den næste Morgen fortsattes Rejsen med Jernbanen til Stockholm; da Rejsen foregik om Dagen, fik Selskabet alle de underfjønne Landskaber at se paa Ruten igjennem Norge og Sverige. Stockholm naaedes ved 7. Tiden samme Dags Aften, og her bleve de ved Stationen modtagne af Missionspræsident Peter Sundwall tilligemed andre VEdster og en Del Hellige. Søndag Formiddag overværede Præs. Smith og Selskab Søndagskolen og om Eftermiddagen og Aftenen de almindelige Møder i Missionens elegante Lokale, der var fyldt med opmærksomme Tilhørere. Saavel Talerne som Sangen glædede og oplivede Alle. Ogsaa her fik de Forsamlede Lejlighed til at hilse paa Præs. Smith og Følge.

Mandagen anvendtes til at besøge de forstjellige Seværdigheder i Nordens Benedig, som Stockholm med Rette kaldes. Præs. Smith og Biskop Nibley fik Afgang til den netop i de Dage forsamlede internationale Fredskongres, hvortil Præsidenterne Jensen og Sundwall vare Delegerede fra Staten Utahs Fredsforening.

Mandag Aften den 1. August forlod Selskabet Stockholm, fulgt af

Ældsterne og mange af de Hellige, og ved Stationen afgang de: „Hav Tak for Profeten, du sendte“. Næste Morgen ankom Selskabet til Malmø, hvor der var et Ophold paa saa Minutter. Her mødtes de af Præs. Albert Capson tilligemed flere Ældster og nogle af de Hellige, som vare hjertelig glade ved at se Præs. Smith og trykke hans Haand. Rejsen over Drejund til Kjøbenhavn var yndig, og Dagen her tilbragtes med at bese nogle af Byens mange Seværdigheder. Om Aftenen afholdtes et vel besøgt og livligt Møde, hvor Talerne vare Præs. Smith og hans Søn samt Biskop Nibley. Præs. Jensen var Tolk for Præs. Smith, medens Ældste Olnf J. Andersen var Tolk for Biskop Nibley. Mødet var bekjendtgjort i 3 af Byens Dagblade, og mange Fremmede vare komne tilstede for at se og høre den saa meget omtalte og omstrebne Mand; med Frelseren kan man sige, som han sagde om Johannes: „Hvad ere I ndgangne at se?“ De saa' en godt udseende gammel Mand med hvidt, langt Skjæg, et Par milde Øjne og et venligt og velvilligt Smil til Alle, som kom ham nær; jævn, nedladende og ligefrem indgød han Tillid og Hengivenhed hos Enhver. Ingen forsængelig Størhed eller ceremoniel Stivhed, som mange ere i Besiddelse af, der have langt ringere Betydning for deres Tilhængere end Broder Smith for sine; thi han staar i Dag som en Fader, en Profet og en Leder for $\frac{1}{2}$ Million Mennesker; men hvert enkelt Individ af denne Skare kan komme til ham og saa ham i Tale, som et Barn kommer til sin Fader. Hvor smukt harmonerer dette ikke med Frelserens Ord, naar han siger: „Men den største iblandt eder skal være eders Tjener.“

Der var flere Bladreferenter, som ønskede et Interview med Præsidenten, og en af dem kom tidnok til at saa ham i Tale; han udspurgte bl. a. Præs. Smith om hans Ansættelse og Opsættelse angaaende Ko-operation (Samvirke) og Arbejderspørgsmaalet; men Referentens Artikel nægtedes Optagelse i det paagjældende Blad, fordi den var sandfærdig og talte rosende om Mormonfolket og deres praktiske Liv baade som enkelte Individuer og som et samlet Hele.

Andre Referenter søgte Oplysninger hos „Stjernen“s Redaktion, og deres respektive Blade indeholdt meget gode Artikler.

Onsdag Morgen afholdtes et kort, men meget interessant Præstedømsmøde, hvor Præs. Smith og Biskop Nibley gave udmærkede og passende Raad og Formaninger. Der var omtrent 42 Ældster tilstede, af hvilke flere vare fra Skaane Konference i Sverige; Præs. N. C. Miller fra Aalborg og Præs. N. J. Varsen fra Aarhus samt Ældster fra de samme Konferencer vare ogsaa nærværende. Samme Dags Formiddag sagde Selskabet Farvel til Kjøbenhavn og tog med Jernbane til Berlin. En stor Skare fulgte dem til Stationen, og gjensidig Glæde, Tilfredshed og Taknemlighed fyldte baade de Vortdragende og dem, som bleve tilbage. Dette Besøg vil længe mindes blandt de Hellige, der

fik Lejlighed til at se de kjære Venner. Præs. Smith og Biskop Nibley sende gennem „Stjernen“ deres hjertelige Hilsen til alle de Hellige og bede dem om Undskyldning, til hvem deres begrænsede Tid ikke tillod dem at komme. Heller ikke tillod Præs. Smiths Helbred ham at rejse mere, end han gjorde, da han led betydeligt af Gigtsmerter i det ene Ben. Hele Selskabet aflægger sin hjertelige Tak for al udvist Kjærlighed og Velvillie overalt, hvor det kom hen.

Missionsanhedter.

Ankomst. Den 3. ds. ankom VEdsterne Hans Sanders fra Salt Lake City, Utah, og John E. Larsen fra Tabor, Alberta, Canada.

Besikkselser. VEdste Hans Sanders til at virke i Aarhus Konference, Danmark, og John E. Larsen til at virke i Bergen Konference, Norge. VEdste Richard C. Miller til at præsidere over Aalborg Konference, Peter E. Rasmussen til at præsidere over Kristiania Konference og VEdste Carl Kjær til at præsidere over Kjøbenhavns Konference.

Afsløsning. VEdste Hans Wittelsen er bleven hæderligt løst fra at virke i Missionens Tjeneste med Tilladelse til at rejse hjem. De sidste 4 Maaneder præsiderede han med stor Dygtighed og Held over Kjøbenhavns Konference. Baade de Hellige og Medarbejdere sende ham mange gode Onsker med paa Vejen. Han afrejste med Dampskibet „Canada“ fra Liverpool den 30. Juli.

VEdste Heber J. Hansen er bleven hæderligt løst fra at præsidere over Trondhjem Konference efter et godt og trofast udført Arbejde i Jordens nordligste Missionsmark og begiver sig nu til sit Hjem i Bjergenes Dale; han afsejler fra Liverpool den 20. ds. med Dampskibet „Laurentic“.

VEdste Hyrum Nielsen og Hustru ere blevene hæderligt løste fra deres Virksomhed i Aarhus Konference med Tilladelse til at rejse hjem til deres Kjære i Zion. De afsejle med Dampskibet „Laurentic“ fra Liverpool den 20. ds.

Forskyttselse. VEdste Peter E. Lundgreen fra Bergens Konference til Kjøbenhavns Konference; VEdste N. Junk fra Aarhus Konference til Kjøbenhavns Konference.

Interessante Besøgende. Forhenværende Missionspræsident N. L. Schankey med Hustru og to Døtre ankom hertil fra Utah den 3. ds. Han har til Hensigt først at besøge kjendte Steder i de nordiske Lande og derefter at tage Ophold paa ubestemt Tid i sin Fødeby Trondhjem i Norge for at samle Slægtsregister. Efter sin Hjemkomst til Zion vil

han da anvende Resten af sine Dage i Herrens Hus med at udføre Arbejde for sine Udsøde, hvis Stamtable han nu har flere Hundrede Aar tilbage i Tiden. Det glæder Broder Schankeys mange Venner og gamle Missionskammerater at høre den trofaste Zionskæmpe Velkommen; til Trods for, at han den 17. September fylder 71 Aar, er han endnu en kjæk og ungdomsfrisk Mand. Vi haabe, at Broder Schankey maa føle sig tilfreds ved sit noble Arbejde, og at han, naar Hensigten med hans Besøg er naaet, og han vender tilbage til sit Hjem i Logan, Utah, maa kunne glæde sig ved Helbred og Sundhed ikke alene for sit eget, men ogsaa for sin Families Vedkommende.

Ældste August A. Hansen, Lærer ved Utah Agricultural College i Logan, har opholdt sig nogle Dage i Kjøbenhavn. Han er paa Rundrejse i Europa, hvor han besøger de bedste Skoler for Sløjd og andet praktisk Arbejde, og han vil udnytte sine Jagttagelser i den Skole, hvor han har virket de sidste 15 Aar. Hersfra rejser han til Norge og Sverige og vil over Bremen tiltræde Rejsen hjem i Begyndelsen af September. Han og A. E. Schankey talede i Aftenmødet i Søndags.

Et Dagblad i Missionens Tjeneste. Præsident P. E. Rasmussen i Kristiania benytter enhver Lejlighed til at oplyse baade Ven og Fjende om „Mormonismen“s sande Karakter. Saaledes fik han fornylig „Social-Demokraten“ i Kristiania til at optage en Artikel eller Resolution, der var forfattet og vedtaget af norske Kvinder i Salt Lake City og indeholdt en kraftig Protest mod nogle usande og hensynsløse Skriverier i et af Kristianas Storblade om, at Kvinderne i Utah ere vildblede og angre, at de ere komne dertil o. s. v. Protesten var forsynet med mange Underskrifter, og deres Ægthed var beediget af den norske Vice-Konsul, Dommer C. M. Nilsen i Salt Lake City, og yderligere stadfæstet ved Underskrifter af sex af Stadens mest fremragende norske Forretningsmænd. Protesten blev imidlertid nægtet Optagelse i det Blad, som publicerede Skandaleartiklen; men saa lykkedes det Præs. Rasmussen at faa den optaget i „Social-Demokraten“ med en meget liberal Kommentar af Redaktionen. Af dette Numer købte Præs. Rasmussen 2150 Exemplarer og lod vore Missionsærer udbringe det sammen med vore egne Traktater til Folk i Byen.

Vi haabe, det maa gjøre den forønskede Virkning: at fjerne de bitre Følelser, der ere opstaaede ved falske og usande Fremstillinger af vor Religion og vort Folk gennem Pressen og fra Talerstolen. Beklageligt er det imidlertid, at en Redaktørs Intolerance er saa stor, at han ikke vover at lade et fornærmet og belojet Folk komme til Orde i sit Blad, fordi han er bange for at blive stillet i den offentlige Menings Gabe-stof. Men saaledes er det desværre!

Søndagskolerens Program for August 1910.

(For 1. 2. og 3. Klasse's Lektier se Side 247 af „Stjernen“'s 58. Hæft.)

4. Klasse.

25. Lektie: Herrens Røst fra Himmelen høres over det ganske Land. 3. Nephi 9:10.
26. Lektie: Faderen introducerer sin Søn — Kristus bærer Vidnesbyrd om sig selv. 3. Nephi 11. Kap.
27. Lektie: Frelserens Virksomhed blandt Nephiterne — hans Prædiken, Mirakler etc. 3. Nephi 11. Kap. etc.

Efteraarskonferencerne

villende blive afholdte som følger:

Kjøbenhavn,	Lørdag og Søndag,	24. og 25. September,
Aarhus,	„ „	1. og 2. Oktober,
Aalborg,	„ „	8. og 9. „
Kristiania,	„ „	15. og 16. „
Tronhjem,	„ „	22. og 23. „
Bergen,	„ „	29. og 30. „

Freddag Aften før Konferencens Aabning villende de Kvindelige Hjelpeforeninger afholde Møde. Lørdag Aften afholdes Konferencens første Møde, Søndag Formiddag vil blive overladt til Søndagskolerne, medens offentlige Møder afholdes Eftermiddag og Aftenen; Mandag Formiddag afholdes Præstedømsmøde, og om Aftenen holdes et Foredrag, ledsaget af Lysbilleder.

Fra Søndagskolerne udbedes en fuldstændig Rapport over Virksomheden fra sidste Conference og fra de Kvindelige Hjelpeforeninger for hele det forløbne Aar.

Den internationale Fredskonferens,

som fornylig har været samlet i Stockholm, var en elegant Forsamling, hvor 20 forskellige Nationer vare repræsenterede af omtrent 200 fremtrædende Medlemmer, der alle vare interesserede i universel Fred, hvilket betyder Afstæffelse af Krig og Blodsudgydelse som Middel til at bilægge Tvistemaal, tilbagegive Fornærmelser eller faa Krav tilfredsstillede imellem Nationerne. Der holdtes mange og kraftige Taler paa Fransk, Italiensk, Tysk, Engelsk, Dansk og Svensk; men om Maalet kan naaes, staar det ikke i noget Menneskes Magt at sige. Dog er det et Fingerpeg i den eneste sande Retning, hvorved nationale Uoverensstemmelser

kunne bilægges uden at ofre Ulyldiges Blod paa Barbarismens Altar; men indtil Budet: „Elsk Gud over alle Ting og Næsten som dig selv“ finder flere Tilhængere her i Verden, bliver det vanskeligt at finde en passende Jordbund, hvor Fredens Palme kan trives. Mormonfolket havde den Ære at have to af vore Brødre, Præs. Andrew Jensen og Præs. Peter Sundwall, som Delegerede til Kongressen og Præsident Joseph F. Smith og Biskop Charles W. Nibley som Æresmedlemmer af den.

Ingen definitive Bestemmelser bleve tagne, og da almindelig Afvæbning kom paa Tale, var Majoritetens Mening den, at Stormagterne først maatte tage Initiativet; siden vilde de mindre Stater være nødte til at følge med.

Den svenske Regjering behandlede Kongressens Medlemmer med den mest udsøgte Høflighed, og 10 elegante Jernbanevogne stilledes til Medlemmernes Disposition for at transportere dem til nogle af Sveriges yndigste Egne og vise dem Folket, som det er i Hjemmet. Da Selskabet naaede Göteborg, opløstes det med den trøstende Tanke, at det havde givet sit Bidrag til Fredens Tempel paa Jorden og vilde fortsætte med at virke for den gode Sag, der er fælles med Guds og hans Engles Mission.

En Missionsstragedie.

Apostel Rudger Clawson, som nu er Præsident over den europæiske Mission, arbejdede i Sommeren 1879 som Missionær i Staten Georgia i de Forenede Stater. Han og en anden Ældste, Joseph Standing, skulde overvære en Konference af Ældster i Byen Rome, og paa Vejen dertil vilde de besøge nogle Hellige i Whitfield County, hvor Broder Standing før havde virket. De naaede dertil Lørdag Aften den 9. Juli. Men da de kom til nogle Benneres eller Medlemmers Hjem, fandt de dem i stor Frygt og Ængstelse, fordi der var udstødt haarde Trusler mod Ældsterne, hvis de vovede at vise sig, og Folkenes Frygt var saa stor, at de nægtede at give Brødrene Nattely, men raadede dem til at søge Ly hos en Ven af Ældsterne ved Navn Henry Holston. Denne Mand modtog Brødrene med den største Venlighed og lovede at beskytte dem, saa længe de vare under hans Tag. Broder Standing var bleg og nervøs ved Tanken om, at noget frygteligt kunde vederfares dem, og en Drøm, som han en Tid før havde haft, opsteg i hans Grindring og syntes at varsele om Ulykke.

Den næste Dag var en Søndag, og den oprandt klar og yndig; Ældsterne gik hen til det Hus, hvor de havde efterladt deres Haandkufferter; men Familien her var fremdeles ængstelig, hvorfor de strax

begav sig tilbage til Holstons Hus. Bejen førte gennem en tæt Skov, og pludselig mødte de 12 Mænd, Nogle til Hest og Andre til Fods, og alle vare de bevæbnede. Idet de fik Nje paa Vildsterne, udstødte de et frygteligt Hyl og styrtede frem mod dem som hungrige Ulve. Br. Standing spurgte dem, med hvilken Ret de vilde overfalde fredelige Mennesker paa offentlig Landevej, hvortil en af dem svarede: Vi skulle vise dig, med hvilken Ret vi handle!" I det samme sprang En af Hestene og holdt en spændt Revolver mod hans Ansigt, idet han udstødte en frygtelig Gd. Vildsterne bleve nu beordrede til at følge Stimændene, og der var intet andet for dem at gjøre. De foreholdt deres Forsølgere, at de vare fredelige og lovlidige Borgere af de Forenede Stater, men fik kun til Svar: „De Forenede Stater ere imod eder, og der er ingen Lov til Gunst for eder i Georgia." Broder Clawson gik langsomt og kom lidt bag ester, hvorfor en af Mændene gik hen og slog ham et saa stærkt Slag i Nakken, at han faldt forover, og omend han snart kom paa Benene igen, saa vidste han dog, at det var unyttigt at sætte sig til Modværge; den samme Mand vilde imidlertid paany overfalde ham med en Knippel, men blev hindret deri af sine egne Kammerater.

Snart naaede de en smuk Plet i Skoven — en krystallklar Kilde, bestyget af store Træer. Her gjordes Holdt, og Hoben placerede sig omkring Vandet, medens de talte sammen og raadsløge i omtrent 1 $\frac{1}{2}$ Time og bestyldte Mormonerne for Alt, hvad der var usselt og nedrigt. De syntes at interessere sig meget for, hvor Præs. Morgan opholdt sig; de havde nemlig et indgroet og bittert Had til ham, og de bleve meget stoffede, da de erfarede, at han var i Utah. 3 Ryttere, som en kort Tid havde forladt Hoben, kom nu tilbage, og en af dem kommanderede os til at følge med. Samtidig sprang Broder Standing, som sad med Wagen mod Rytteren, frem, vendte sig mod Manden, klappede sine Hænder sammen og raabte: „Overgivelse". En Mand, som sad nær ham, tog Sigte paa ham med sin Revolver og trykkede løs, og den unge Missionær laa livløs paa Jorden. Pøblen rejste sig alle paa een Gang, og en af dem pegede mod Vildste Clawson, idet han raabte til sin Sidermand: „Skyd ogsaa den Mand!" Ojeblikkelig var hvert Vaaben rettet mod ham, og han følte, som om han stod paa Evighedens Rand. Han vendte sig mod sine Mordere, solbde sine Hænder og raabte: „Skyd!" men en anden Stemme raabte: „Skyd ikke!" og Geværerne sænkedes. Broder Clawson gik derpaa hen til sin myrdede Ven og saa ham ind i Ansigtet. Der var et stort Hul paa hans Pande, hvor Kuglen var gaaet ind. Pøblen gav nu Clawson Tilladelse til at gaa efter Hjælp. Idet han løb gennem Skoven, raabte han til en Brændehugger og bad ham være sig behjælpelig med at flytte det døde Legeme; men Brændehuggeren svarede, at det havde han ingen Tid til. Broder Clawson fortsatte nu sin Vej til Mr. Holston, som overlod ham en Hest, for at

han hurtigt kunde hente Vighnsbetjenten, medens han selv begav sig til Uggjærningsstedet. Paa Vejen mødte Clawson igjen Stimændene, som skyndsomst flygtede bort. Han frygtede for, at de vilde dræbe ham ogsaa, men de lod ham fare. Da han naaede Catoosa, et fint Badested, telegraferede han til Autoriteterne i Salt Lake City samt til Staten Georgias Governør. Vighnsmanden, Amtsforiveren og Ældste Clawson toge i Forening afsted for at tage Vare paa den myrdede Mand, og Mr. Holston sluttede sig til dem paa Vejen. Et Vighsyn holdtes, og Legemet blev lagt paa en Plank og bragt til Mr. Holstons Hus. Her i den mørke og sørgelige Nat, i Overværelse af forfærdede Tilskuere og ved Skinnet af et tarveligt Lys, udførte Ældste Clawson den sidste Benneskjensgjerning mod sin Missionskammerat: han vadskede det blodbestænkte Legeme og beredte det til den sidste Hvile. Efter meget Besvær og stor Fare lykkedes det ham endelig at faa Liget bragt til Jernbanetoget og fulgte det selv hjem til Salt Lake City den 3. August.

I September det følgende Aar rejste Ældste Clawson tilbage til Georgia for at være tilstede ved Mordernes Forhør. Bitterheden mod ham var stor i den Stat; men han havde en Pligt at udføre, og han udførte den, om end det var med Risiko for sit eget Liv. Tre af Morderne vare blevne grebne og fundne skyldige i Mord i første Grad. Retten behandlede Sagen i 3 Dage, og Juryens Kjendelse lød: „Ikke skyldig“. Udsaldet modtoges med larmende Bisald fra Tilhørerne. En Ven af Broder Clawson meddelte ham, at hans Liv var i Fare, hvorfor han snarest muligt forlod Staten i al Stilhed.

(Diahona.)

Modersmaalets kjære Klang!

Hvem kan nogensinde glemme
 Modersmaalets kjære Klang?
 Glemme Moders søde Stemme,
 Naar for sine Smaa hun sang? —
 Sang om Danmarks Bang og Bænge
 Og dets flinke Mænd og Dreng —
 Nej! — thi Barndomshjemmets Minder
 Til dets Sprog mig binder.

Danmarks Sprog, i Digt og Tale
 Er for mig en Lyd saa kjær —
 Ofte, selv i disse Dale,
 Færdes jeg i Tanken der —

Ser igjen dets kjære Strande,
 Hvor min Moders Sprog er brugt.
 Danmark fremfor andre Lande
 Derfor synes mig saa smukt. —

C. C. N. Christensen.

En frygtelig Brand har sidste Nat raset ved Verdensudstillingen i Bryssel, hvor Ødelæggelsen anslaaes til omtrent 700 Mill. Franks. Kunstgjenstande og andre Værdisager, som ikke kan erstattes ere gaaet op i Flammer, dog er intet Mennekeliv direkte gaaet tabt, men et Par alvorligt faarede og en Del mere og mindre kvæstede. Udstillingen vedbliver dog med det, der staar tilbage.

Missionærernes Rapport for Juli 1910.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Strifter omlatte	Bøger omlatte	Fremmedes hjem besøgte	Evangeliste Cantorer	Meder afholdte	Døbt	Erbinerede	Børn reffigede
Richard C. Miller	Nalborg	23	12192	529	5164	840	83			
Niels J. Larsen	Narhøus	20	13309	289	5091	621	81	7	3	5
Carl Rjør	Kjøbenhavn	22	17416	528	10322	589	65	5		
Ole J. Sitterud	Bergen	14	13483	368	6134	417	74	2		1
Peter C. Rasmussen	Kristiania	26	22110	178	8595	554	143	5		
Heber J. Hansen	Trondhjem	15	13259	306	5512	338	32	5	1	1
Totalsum for Missionen		120	91769	2198	40818	3359	478	24	4	7

Indhold:

Tale af Apostel Rüdger Clawson	241	Søndagskolernes Program	252
Fra den svenske Folkekirke	245	Efteraarskonferencerne	252
Tankeprog	247	Den internationale Fredskongres	252
Redaktionelt:		En Missionstragedie	253
En glædelig Tid for de Hellige		Modersmaalets kjære Klang	255
i Skandinavien	248	En frygtelig Brand	256
Missionsnyheder	250	Missionærernes Rapport	256

Udgivet og forlagt af Andrew Jensen, Korsgade 11, Kjøbenhavn N.

Trykt hos F. C. Vording (S. Petersen).